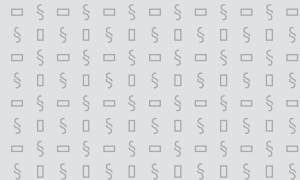

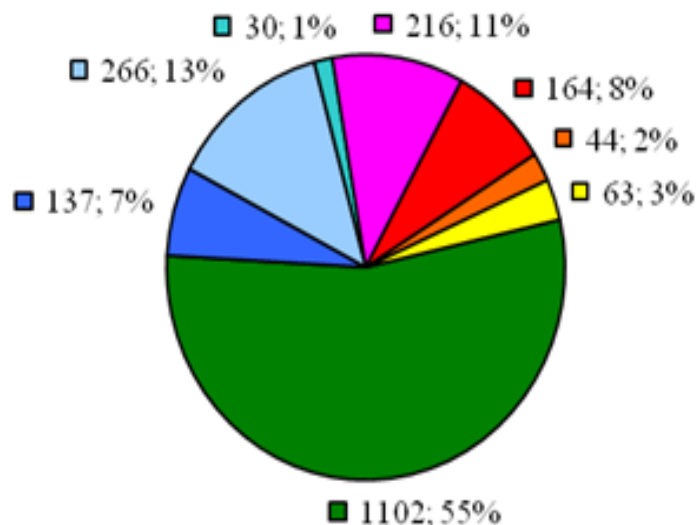
MASARYKOVA UNIVERZITA
PRÁVNICKÁ FAKULTA

INSTITUTY NÁHRADNÍ PÉČE O DÍTĚ PŘEHLED, VÝZNAM, ÚČEL

DÍTĚ JE NEODDĚLITENÁ SOUČÁST PŘIROZENÉ RODINY

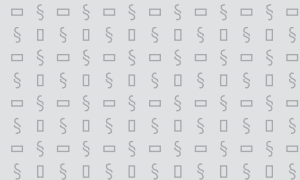

Kojenecké ústavy a DD - počet propuštěných dětí (2009)

■ Vlastní rodina	■ Adopce pro nezáměr
■ Adopce se souhlasem rodičů	■ Adopce na zákl. zbavení rodič. práv
■ Jiné formy NRP	■ DD pro děti starší 3 let - resort školství
■ Ústavní sociální péče	■ Jinam

www.adopce.com

ÚČEL

- zajistit péči o nezletilé dítě v náhradním prostředí, nejlépe *rodinném a dítěti známém*
- náhradní péči o dítě pojímat vždy jako *subsidiární* k péči v rodině přirozené
- odebrání dítě z rodiny je *zásadní zásah* do rodiny
 - ☛ pouze soud

ZÁSADY

- nutnost prevence
- nutnost mírnějších zásahů státu do rodinných poměrů
- sociální, finanční či bytové důvody nemohou vést k odebrání dítěte z rodiny
(viz case ESLP Wallová a Walla v. ČR)
- nutnost sanace přirozené rodiny
- všestranná pomoc odborníků

JUDIKATURA EVROPSKÉHO SOUDU PRO LIDSKÁ PRÁVA

čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod
„Každý má právo na rodinný život“ pozitivní povinnost státu

- WALLOVÁ a WALLA v. Česká republika (2006)
- HAVELKA a ostatní v. Česká republika (2007)
- KEEGAN v. Irsko (1994)
- KUTZNER v. Německo (2002)
- Z a ostatní v. Spojené Království (2001)

JUDIKATURA ÚSTAVNÍHO SOUDU

- **nález č. 72/1995 Sb.**
ve věci zrušení § 46 zákona o rodině v původním znění

- **nález II. ÚS 568/2006**

JUDIKATURA NEJVYŠŠÍHO SOUDU

usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24.3.2011, sp. zn. 30
Cdo 399/2011

„Nařízení ústavní výchovy představuje nejkrajnější opatření, které je možné přijmout - jak vyplývá z doslovného znění ustanovení §46 odst. 2 zákona o rodině - jen jestliže výchovu dítěte nelze zajistit náhradní rodinnou péčí (svěřením dítěte do výchovy jiné fyzické osoby než rodiče - §45 zákona o rodině, svěřením dítěte do pěstounské péče - §45a až §45d zákona o rodině) nebo rodinnou péčí v zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, které mají přednost před výchovou ústavní; takové opatření představuje nejradikálnější opatření, které lze uplatnit pouze v nejvážnějších případech a musí se tedy opírat o dostatečně závažné a pádné argumenty motivované zájmem dítěte.“

stanovisko Nejvyššího soudu ze dne 8. prosince 2010, sp.zn. Cpjn 202/2010

„Důvodem pro nařízení ústavní výchovy dítěte nemohou být samy o sobě materiální nedostatky rodiny, zvláště pak její špatné bytové poměry.“

„Takovou skutečností nikdy nemůže být sama o sobě jen majetková nedostatečnost rodiny (zejména rodičů) projevující se především nevhodnými nebo nedostatečnými podmínkami k bydlení. Sama tato okolnost totiž nenaplňuje žádný ze zákonných předpokladů, které mohou být důvodem pro nařízení ústavní výchovy. Nejde o případ, kdy je výchova dítěte vážně ohrožena nebo vážně narušena, ani o případ, kdy z jiných závažných důvodů nemohou rodiče výchovu dítěte zabezpečit...Navíc pouhá »chudoba« nebo nedostatek bydlení jsou řešitelné za pomoci orgánů státu či orgánů územní samosprávy (srov. »Rodičovství a rodina jsou pod ochranou zákona. Zvláštní ochrana dětí a mladistvých je zaručena.« v ustanovení čl. 32 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a čl. 8 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod), které stát a orgány územní samosprávy za tímto účelem vytvářejí.“

STANOVISKA VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

■ www.ochrance.cz

■ sborník stanovisek RODINA A DÍTĚ, Brno: 2007

PŘEHLED INSTITUTŮ

■ RODINNÁ PÉČE

bez změny statusu:

- svěřením do péče

§ 45 ZOR

- pěstounská péče

§ 45a - 45d ZOR

+

poručenství

§ 78 ZOR

se změnou statusu:

- osvojení

§ 63 a násl. ZOR

■ KOLEKTIVNÍ PÉČE

- ústavní výchova

§ 46 ZOR

- péče v zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc

§ 46 ZOR

§ 42 ZSPOD

(z. č. 359/1999 Sb.)

- ochranná výchova

zákon o soudnictví ve věcech mládeže

(z. č. 218/2003 Sb.)

SOD PRO MLÁDEŽ

OCHRANNÁ VÝCHOVA - EXKURZ

od 1. 1. 2011 možnost
uložení ochranného
lечения

■ MLADISTVÝ

(15 - 18 let)

- VŽDY FAKULTATIVNÍ
VEDLE JINÝCH
OCHRANNÝCH
OPATŘENÍ NEBO
TRESTNÍCH OPATŘENÍ
(§ 22 ZSM)

■ DÍTĚ

(méně než 15 let)

- OBLIGATORNÍ
12 - 15 let
(§ 93/2 ZSM)
čin -> výjimečný trest
- FAKULTATIVNÍ
i mladší 12 let
(§ 93/3 ZSM)
rozhoduje povaha činu